

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkýň **1/ Ing. M. V.**, bývajúcej v N., **2/ J. V.**, bývajúcej v N., oboch zastúpených JUDr. L. H., advokátom so sídlom v N., proti žalovaným **1/ J. B.**, bývajúcemu v N., **2/ M. B.**, bývajúcej v N., **o obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 18 C 16/1996**, ktorá je vedená na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 13 C 153/2007, o dovolaní žalobkýň 1/ a 2/ proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. júla 2010 sp. zn. 25 Co 94/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobkýň 1/ a 2/ **o d m i e t a .**

Žalovaným náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre označeným uznesením zmenil uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13 C 153/2007-128 z 5. mája 2010, ktorým zaviazal žalobkyne 1/ a 2/ zaplatiť spoločne a nerozdielne žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania v sume 271,14 eur na účet ich právneho zástupcu tak, že žalobkyni 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania vo výške 319,08 eur ich advokátovi JUDr. E. B.; žalovaným 1/ a 2/ voči žalobkyni 1/ náhradu trov prvostupňového konania nepriznal a žalobkyni 1/ ani žalovaným 1/ a 2/ nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Dospel k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania úspešným účastníkom v zmysle ustanovenia § 150 O.s.p., na ktoré žalobkyne v odvolaní poukazovali dané sociálnym aspektom, avšak vzťahujú sa iba na žalobkyňu 1/. Žalobkyňa 2/ v konaní nepredložila žiadny právne relevantný dôkaz o existencii dôvodov hodných osobitného zreteľa na jej strane, preto ju súd zaviazal v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. zaplatiť žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania potrebných na účelné bránenie ich práva.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podali dovolanie žalobkyne 1/ a 2/, ktoré ho žiadali v celom rozsahu zrušiť a posúdiť vec z aspektu použitia ustanovenia § 150 O.s.p. u oboch dovolateľiek, keďže obe sú insolventné a nemajetné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníčky konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpené (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Ustanovenia § 218 ods. 1, § 224 ods. 1, § 225 a § 226 platia pre konanie na dovolacom súde obdobne (§ 243b ods. 5 O.s.p.).

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.).

Na rozdiel od objektívnych podmienok vymedzených zákonom stanovením lehoty na podanie dovolania, prípustnosti dovolania len proti v zákone uvedeným rozhodnutiam odvolacieho súdu, zastúpenia dovolateľa a pod., ktoré musia byť pri podaní dovolania splnené, ustanovenie § 240 ods. 1 prvej vety O.s.p. určuje aj subjektívnu podmienku prípustnosti dovolania tým, že právo podať dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu zveruje účastníkovi. Z účelu dovolania ale vyplýva, že nie každému účastníkovi prislúcha právo podať dovolanie. Toto právo nie je dané tomu účastníkovi, v neprospech ktorého rozhodnutie odvolacieho súdu nevyznelo a ktorý týmto rozhodnutím nebol dotknutý vo svojich právach. Rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo jednoznačne v prospech žalobkyne 1/, keď súd zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že žalovaným voči nej náhradu trov konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalobkyne 1/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. ako podané neoprávnenou osobou odmietol.

Ďalej sa Najvyšší súd Slovenskej republiky zaoberal prípustnosťou dovolania podaného žalobkyňou 2/.

Dovolanie smeruje proti uzneseniu. V takomto prípade je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Ako je však výslovne uvedené v § 239 ods. 3 O.s.p., ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákomom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Žalobkyňa 2/ v prejednávanej veci napadla dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa o trovách konania. Vyššie citované ustanovenie § 239 ods. 3 O.s.p. výslovne vylučuje prípustnosť dovolania, ak ide o uznesenie o trovách konania.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť

účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená. Napokon dovolateľka vo svojom dovolaní ani žiadnu vadu v zmysle ustanovenia § 237 O.s.p. nenamietala.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 až 3 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne 2/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravu dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým uznesením odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Žalovaní mali v dovolacom konaní úspech, preto im patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcom, ktorí úspech nemali (§ 243b od. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovaným v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto im neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. februára 2011

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová